

EEN KLEINE OPWEKKING

“Ik heb geplant, Apollos heeft begoten, maar God heeft laten groeien. Dus is dan noch hij die plant iets, noch hij die begiet, maar God, Die laat groeien.” 1 Korinthe 3:6-7

De grote opwekking in Wales vond plaats in 1904 en 1905. In datzelfde jaar gebeurde er ook iets bijzonders in Londen. Je zou het een kleine opwekking kunnen noemen. Thomas had met eigen ogen gezien hoe de Heere in Wales werkte. Toen hij terugkwam in het Metropolitan Tabernacle in Londen, begon hij iedere avond een gebedsbijeenkomst te houden. Zes weken lang baden de mensen of de Heere ook in Londen Zijn zegen wilde geven.

Op dat moment studeerden er zes jonge mannen uit Wales aan het college dat Spurgeon had opgericht. Zij waren later predikant of zendeling geworden. Deze mannen hadden de opwekking in Wales van dichtbij meegemaakt en wilden graag helpen. Samen organiseerden zij een evangelisatiecampagne die een maand duurde.

Er werden openluchtbijeenkomsten gehouden, maar ook samenkomsten in de kerk. Andere studenten van het college hielpen mee en veel mensen kregen thuis bezoek om over de Heere Jezus te horen. Er was nog iets dat heel goed werkte. Elke avond kwamen gemeenteleden bij elkaar om door de straten te lopen. Soms deden er wel vijfhonderd mensen mee! Ze droegen spandoeken, posters en uitnodigingen bij zich. Onderweg zongen ze liederen en nodigden ze iedereen uit om naar de bijeenkomst te komen. Veel mensen besloten mee te gaan.

Ook Thomas en zijn vrouw Lila liepen mee. Op de eerste vrijdagavond van de evangelisatiecampagne verzamelden de deelnemers zich om elf uur 's avonds buiten de kerk. Om half twaalf begon de optocht. Dat was behoorlijk laat! Met vier mensen naast elkaar liepen ze zingend door de straten. Onderweg nodigden ze iedereen uit voor de bijeenkomst die daarna zou beginnen. Veel mensen sloten zich aan. Er waren dronkaards, maar ook allerlei andere mannen en vrouwen die het Evangelie nog niet kenden.

Toen de stoet bij het Metropolitan Tabernacle aankwam, begon de samenkomst. Die duurde tot ongeveer drie uur 's nachts! Tijdens deze evangelisatiecampagne kwamen ongeveer 750 mensen tot

geloof. Sommige verhalen waren heel bijzonder. Er waren mensen die op weg waren om een einde aan hun leven te maken, maar werden tegengehouden en kwamen tot geloof. Anderen hadden al vijftig jaar geweigerd om op de Heere Jezus te vertrouwen, maar gaven zich nu toch aan Hem over. Ook atheïsten kwamen tot geloof en mensen die de Heere hadden verlaten, keerden weer naar Hem terug. Wat moet er veel blijdschap zijn geweest, zowel op aarde als in de hemel!

Toch wist Thomas heel goed dat al deze zegen niet door mensen kwam. Wij mogen bidden, plannen maken en hard werken voor Gods Koninkrijk. Maar als de Heere Zijn zegen niet geeft, bereiken wij niets. Dat begreep ook de apostel Paulus. Daarom schreef hij: “Ik heb geplant, Apollos heeft begoten, maar God heeft laten groeien. Dus is dan noch hij die plant iets, noch hij die begiet, maar God, Die laat groeien.” (1Korinthe 3:6-7)

Alle eer voor iedere bekering en voor iedere geestelijke groei komt daarom toe aan God alleen.

